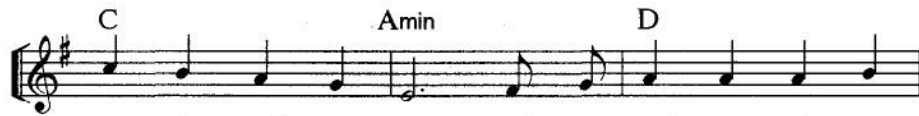

64 Коли в мене запитують

Господи! — відаєш Ти, що кохаб Тебе. Ів.21:17

1. Ко - ли в ме - не за - пи - та - ють, чо - му
2. Як я мо - жу су - му - ва - ти, ко - ли
3. «Дру - же мій, чо - му су - му - єш?» - лю - бий

ра - діс - ний завж - ди, чо - му шас - тя сві - тить
друг мій по - руч є, Він ви - лі - чу - є всі
Спас те - бе пи - та, Він дав - но те - бе че -

в то - бі, чо - му спів завж - ди дзвенить. Від - по -
ра - ни, завж - ди по - міч по - да - є. Виз - во -
ка - є, хо - че Він звіль - нить від зла. Дасть то -

вім я без ва - ган - ня - то Хрис - тос жи - ве в ме -
ля - є, за - хи - ща - є, хто це мо - же так лю -
бі Він із лю - бо - в'ю ра - дість, шас - тя і спо -

ні, да - рить Він ме - ні це шас - тя, тіль - ки Він.
бить, від не - шас - тя збе - рі - га - є, вир - ний Друг.
кій, та нев - же Хри - ста не прий - меш, шас - тя в Нім.

Люб - лю І - су - са, люб - лю І -

су - са, як я мо - жу не лю -

бить сво - го Твор - ця. Він страж -

дав, по - мер, вос - крес у сла - ві,

люб - лю І - су - са, Він

кра - щий друг є мій. мій.